

ΟΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΓΕΛ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

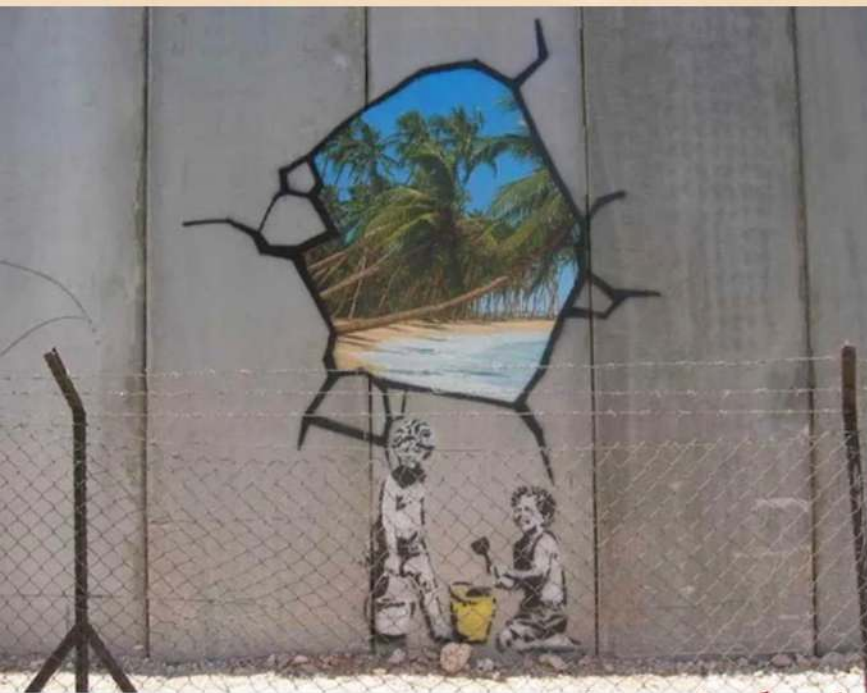

Ειδική έκδοση
Φεβρουάριος 2026

Τεύχος 3

Δίνουμε χρώμα και φως στη ζωή!

Διώχνουμε μακριά την αισχίμια...

Pyotr Pavlensky

Ποίημα στους φίλους

Δεν μπορώ να σου δώσω λύσεις
για όλα τα προβλήματα της ζωής σου,
ούτε έχω απαντήσεις
για τις αμφιβολίες και τους φόβους σου
όμως μπορώ να σ' ακούσω
και να τα μοιραστώ μαζί σου.
Δεν μπορώ ν' αλλάξω
το παρελθόν ή το μέλλον σου.
Όμως όταν με χρειάζεσαι
θα είμαι εκεί μαζί σου.
Δεν μπορώ να αποτρέψω τα
παραπατήματά σου.
Μόνο μπορώ να σου προσφέρω το χέρι
μου
να κρατηθείς και να μη πέσεις.

Μπόρχες, Χ. Λ.

Ειδική Έκδοση
Φεβρουάριος 2026

Γενικό Λύκειο Λεβιδίου
Αρκαδίας
Σχολική Εφημερίδα

Αρχισυντάκτης
Καμπέλος Δημήτρης

Επιμέλεια - Διόρθωση
Κειμένων
Ζάβου Χριστίνα
Παζιούρου Σοφία
Παπακώστα Σωτηρία

Συντάκτες

Δρακοπούλου Μαρίνα
Γκροπτσάι Λάουρα
Ζάβου Χριστίνα
Θεοδωρόπουλος Κωνσταντίνος
Καμπέλος Γιάννης
Καμπέλος Δημήτρης
Κουτσουράκη Βασιλική
Κουτσουράκη Κωνσταντίνα-Άννα
Μπίσια Χρυσούλα
Μπρανέσι Εύα
Παζιούρου Σοφία
Παπακώστα Σωτηρία
Παρασκευοπούλου Νεφέλη
Προκόπου Αμαλία
Σιέμπος Νίκος
Συριανού Δέσποινα
Τσαρουχάς Θανάσης

Εικονογράφηση - Σκίτσα
Σιέμπος Νίκος

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός
Μπατίτσα Κατερίνα

Επιμέλεια έκδοσης
Καμπέλος Δημήτρης
Καμπέλος Γιάννης

Σκάναρέ
με

Κύριο άρθρο
Μικροί πολίτες - Μεγάλες αλλαγές

Έρευνα
Από τον μαθητή στον ενεργό πολίτη:
όταν η σχολική ζωή γίνεται συμμετοχή

Συνέντευξη
Η ευαισθητοποίηση των νέων ξεκινά από το
σχολείο

Κριτική Ταινίας
A Man Called Otto

Σχόλιο
Συμμετέχουμε... Ψηφίζουμε...

Λογοτεχνία
Με τα μάτια της ποίησης: Γ. Ρίτσος, Ορέστης

Διήγημα
Οι προστάτες των αρχαίων δασών

Άρθρο Γνώμης
Το σχολείο ως μικρογραφία της κοινωνίας

Βιβλιοπαρουσίαση - Βιβλιοκριτική:
D' Adamo Francesco, Ικμπάλ, Ένα παιδί
ενάντια στην παιδική εργασία

Κόμικ
Ναι, με νοιάζει !!!

Συχνά ακούμε τη φράση ότι «το μέλλον ανήκει στους νέους». Όμως, καθώς διανύουμε το 2026, συνειδητοποιούμε όλο και περισσότερο ότι δεν χρειάζεται να περιμένουμε να «μεγαλώσουμε», για να συμβάλουμε σ' έναν καλύτερο κόσμο. Η έννοια του ενεργού πολίτη δεν είναι απλώς ένα θεωρητικό κεφάλαιο στην Κοινωνική και Πολιτική Αγωγή ούτε μια γνώση για τις εξετάσεις. Είναι στάση ζωής. Είναι η απόφαση να μετατρέψουμε την τάξη μας σε ένα εργαστήριο αλλαγής.

Το σχολείο αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους θεσμούς καλλιέργειας της δημοκρατίας και της κοινωνικής ευθύνης. Μέσα από την καθημερινή σχολική ζωή, οι μαθητές μαθαίνουν να εκφράζουμε ελεύθερα τις απόψεις μας, να σεβόμαστε τη διαφορετική γνώμη και να συμμετέχουμε σε συλλογικές διαδικασίες, όπως οι μαθητικές κοινότητες και οι ομαδικές αποφάσεις. Έτσι εξοικειωνόμαστε με τις αρχές της ισότητας και της δημοκρατικής λειτουργίας.

Παράλληλα, προωθεί τη συνεργασία μέσα από ομαδικές εργασίες, κοινές δράσεις και στόχους που απαιτούν συνεννόηση και αλληλοβοήθεια. Μαθαίνουμε να μοιραζόμαστε ευθύνες και να αναπτύσσουμε δεξιότητες επικοινωνίας, απαραίτητες όχι μόνο για το σχολείο, αλλά και για τη μελλοντική μας ζωή ως πολίτες.

Τι σημαίνει, όμως, στην πράξη «ενεργός πολίτης» για εμάς τους μαθητές; Σημαίνει να σηκώνουμε το βλέμμα από την οθόνη του κινητού και να παρατηρούμε τι συμβαίνει γύρω μας: στο προαύλιο, στη γειτονιά, στην κοινωνία. Σημαίνει να βρίσκουμε τη φωνή που θα καταγγείλει τον εκφοβισμό, το θάρρος να οργανώσουμε μια δράση ανακύκλωσης, την ευαισθησία να στηρίξουμε έναν συμμαθητή που το έχει ανάγκη. Σημαίνει να μην είμαστε απλοί παρατηρητές. Έτσι καλλιεργείται η κοινωνική ευθύνη. Μέσα από δράσεις αλληλεγγύης, εθελοντισμού και σεβασμού προς το κοινωνικό και φυσικό περιβάλλον.

Το σχολείο μάς βοηθά να συνειδητοποιήσουμε ότι αποτελούμε ενεργά μέλη της κοινωνίας και ότι οι πράξεις μας επηρεάζουν τους άλλους και να καταστούμε υπεύθυνοι και συνειδητοποιημένοι πολίτες.

Στο τρέχον τεύχος της σχολικής μας εφημερίδας δεν καταγράφουμε απλώς γεγονότα. Αναδεικνύουμε πρωτοβουλίες. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι η δημοκρατία δεν εξαντλείται στην κάλπη κάθε τέσσερα χρόνια, αλλά χτίζεται καθημερινά μέσα από τη συμμετοχή, την ενημέρωση και τη δράση.

Η μετάβαση «από την τάξη στη δράση» είναι το δικό μας στοίχημα. Το σχολείο δεν είναι ένας κλειστός χώρος, αλλά το σημείο εκκίνησης. Αν θέλουμε έναν κόσμο πιο δίκαιο, ανθρώπινο και δημοκρατικό, οφείλουμε να τον σχεδιάσουμε εμείς, εδώ και τώρα.

Γιατί, τελικά, ενεργός πολίτης είναι εκείνος που καταλαβαίνει ότι το «εγώ» του δυναμώνει μόνο μέσα από το «εμείς».

Η Συντακτική Ομάδα

Ο πολίτης γεννιέται
ελεύθερος, αλλά
γίνεται υπεύθυνος
μέσα στην κοινωνία

Ζαν Ζακ Ρουσσώ

του Δημήτρη Καμπέλου

Πολλές φορές επικρατεί η άποψη ότι οι μαθητές είναι πολύ νέοι για να επηρεάσουν ουσιαστικά την κοινωνία. Ωστόσο, η πραγματικότητα αποδεικνύει το αντίθετο. Οι νέοι άνθρωποι διαθέτουν φρέσκες ιδέες, ευαισθησίες και διάθεση για δράση. Μέσα από το σχολείο, που αποτελεί τον πρώτο και σημαντικότερο κοινωνικό μας χώρο, μαθαίνουμε τι σημαίνει συμμετοχή, συνεργασία και υπευθυνότητα. Έτσι, εμείς, οι μικροί πολίτες έχουμε τη δύναμη να προκαλέσουμε μεγάλες αλλαγές.

Ο εθελοντισμός αποτελεί βασικό πυλώνα της κοινωνικής προσφοράς και μια από τις πιο ουσιαστικές μορφές της ενεργού συμμετοχής των μαθητών. Μέσα από εθελοντικές πρωτοβουλίες καλλιεργείται το αίσθημα της αλληλεγγύης, της ενσυναίσθησης και της κοινωνικής ευθύνης. Οι μαθητές μαθαίνουν να προσφέρουν στον άλλο, στο συνάνθρωπο, μπορούν να αντιλαμβάνονται τις ανάγκες της κοινωνίας και να κατανοούν ότι η προσφορά δεν είναι υποχρέωση, αλλά στάση ζωής. Παράλληλα, ο εθελοντισμός ενισχύει τη συνεργασία και ενώνει τη σχολική κοινότητα γύρω από κοινούς στόχους.

Ιδιαίτερη σημασία έχει και η

δράση για το περιβάλλον που κινδυνεύει, ένα ζήτημα που αφορά άμεσα τη νέα γενιά, η οποία καλείται να αναλάβει ενεργό ρόλο στην αντιμετώπιση των κινδύνων που απειλούν άμεσα το περιβάλλον, υιοθετώντας οικολογικές πρακτικές στην καθημερινότητά τους. Μέσα από σχετικά προγράμματα, δράσεις ανακύκλωσης και

ισότητας, της ελευθερίας λόγου και της αποδοχής της διαφορετικότητας.

Μαθαίνουμε να ξεχωρίζουμε τις διακρίσεις, να τιμάμε τον άνθρωπο και την αξία του και να στεκόμαστε απέναντι σε κάθε αδικία. Μέσα από συζητήσεις, δράσεις και συλλογικές πρωτοβουλίες, οι μαθητές κατανοούμε ότι τα

Καλλιτεχνική δημιουργία : chat gpt

ευαισθητοποίησης, οι νέοι αντιλαμβάνονται τη σημασία του σεβασμού προς τη φύση και της βιώσιμης ανάπτυξης. Το σχολείο, αναμφίβολα, μπορεί να λειτουργήσει στο ζήτημα αυτό ως χώρος διαμόρφωσης οικολογικής συνείδησης και υπεύθυνης στάσης. Παράλληλα, η εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την προβολή και το σεβασμό τους είναι απαραίτητη, καθώς με αυτό τον τρόπο μπορεί να διαμορφωθούν άτομα ευαισθητοποιημένα και πολίτες που δε στέκονται παθητικά σε κάθε παραβίασή τους. Στο σχολικό περιβάλλον μαθαίνουμε την αξία της

δικαιώματα συνοδεύονται πάντα από υποχρεώσεις που πρέπει όλοι να τηρούν χωρίς εκπτώσεις.

Καθοριστικό ρόλο στην ενεργό συμμετοχή των μαθητών έχουν τα μαθητικά συμβούλια, ως θεσμός δημοκρατικής έκφρασης και συμμετοχής. Μέσα από αυτά, οι μαθητές εκφράζουν απόψεις, προτείνουν λύσεις και συμμετέχουν στις αποφάσεις της σχολικής ζωής, καλλιεργώντας τον διάλογο, τη συνεργασία, τον σεβασμό στη διαφορετική άποψη και την ανάληψη συλλογικής ευθύνης για το κοινό καλό.

Επιπλέον, η συμμετοχή σε διάφορες πολιτιστικές, κοινωνικές ή αθλητικές δράσεις στο σχολείο, προσφέρει πολύτιμες εμπειρίες στους μαθητές. Οι δράσεις αυτές ενισχύουν τη δημιουργικότητα, την αυτοπεποίθηση και την ομαδικότητα, ενώ παράλληλα δίνουν τη δυνατότητα στους νέους να εκφράσουν ιδέες και προβληματισμούς. Το σχολείο, μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες, μετατρέπεται σε ζωντανό οργανισμό που καλλιεργεί όχι μόνο τη γνώση, αλλά και τον χαρακτήρα.

Το σχολείο με πρωτοβουλία τόσο των μαθητών όσο και των εκπαιδευτικών συμμετέχει σε πολλές δράσεις με σκοπό την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης και της ενσυναίσθησης της νέας γενιάς. Σημαντική είναι η συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα για την ευαισθητοποίηση των μαθητών για τα σύγχρονα προβλήματα, περιβαλλοντικά και κοινωνικά.

E Twinning προγράμματα στο σχολείο μας

Active
Climate
Citizens

Social Values
in a Digital
World

Bridging Cultures
through English

Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της ενεργού μαθητικής συμμετοχής είναι η συλλογικότητα. Όταν οι μαθητές δρουν μαζί, μαθαίνουν ότι οι αλλαγές δεν έρχονται από μεμονωμένες προσπάθειες, αλλά από τη συνεργασία και τον κοινό στόχο. Μέσα από ομαδικές δράσεις καλλιεργείται ο σεβασμός στη διαφορετική άποψη, η ικανότητα επίλυσης προβλημάτων και η αποδοχή του διαλόγου. Η συλλογικότητα ενισχύει το αίσθημα του «εμείς» και βοηθά τους μαθητές να κατανοήσουν πως κάθε φωνή έχει αξία.

Το σχολείο δεν αποτελεί μόνο χώρο μετάδοσης γνώσεων, αλλά και χώρο διαμόρφωσης ενεργών πολιτών. Μέσα από τη συμμετοχή σε συζητήσεις, δράσεις και πρωτοβουλίες, οι μαθητές εξοικειώνονται με τις αρχές της δημοκρατίας και της υπευθυνότητας. Μαθαίνουν να εκφράζουν τεκμηριωμένα τη γνώμη τους, να σέβονται τους κανόνες και να αναλαμβάνουν ρόλους.

Με αυτόν τον τρόπο, το σχολείο λειτουργεί ως μικρογραφία της κοινωνίας και προετοιμάζει τους νέους για τη μελλοντική τους συμμετοχή στα κοινά.

Συμπερασματικά, η ενεργή συμμετοχή των μαθητών στη σχολική και κοινωνική ζωή δεν αποτελεί απλώς μια προαιρετική δραστηριότητα, αλλά αναγκαίο στοιχείο για τη διαμόρφωση υπεύθυνων και συνειδητοποιημένων πολιτών. Ο εθελοντισμός, η προστασία του περιβάλλοντος, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, η λειτουργία των μαθητικών συμβουλίων και η συμμετοχή σε σχολικές δράσεις δείχνουν ότι οι νέοι μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά στη βελτίωση της κοινωνίας. Μέσα από αυτές τις εμπειρίες, μαθαίνουν να σκέφτονται κριτικά, να συνεργάζονται, να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και να μην μένουν αμέτοχοι απέναντι στα προβλήματα που τους αφορούν. Τελικά, οι μαθητές αποδεικνύουν ότι η ηλικία δεν καθορίζει τη δύναμη της φωνής τους.

**Λεβίδι, Ημέρα
Σχολικού Αθλητισμού
2025**

της **Μαρίας Δρακοπούλου**

Τι σημαίνει να είσαι ενεργός πολίτης; Είναι κάτι που ξεκινά όταν ενηλικιωθούμε ή μήπως καλλιεργείται από τα μαθητικά μας χρόνια; Το σχολείο δεν είναι μόνο ένας χώρος μάθησης και εξετάσεων, αλλά και ένας μικρός «κόσμος» όπου μαθαίνουμε να συνυπάρχουμε, να συνεργαζόμαστε, να εκφράζουμε τη γνώμη μας, να αναλαμβάνουμε ευθύνες και να συμμετέχουμε στα κοινά.

Στο πλαίσιο αυτό, το σχολείο μας αποφάσισε να πραγματοποιήσει μια έρευνα μέσω ερωτηματολογίου, η οποία απευθύνθηκε σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου. Στόχος της έρευνας ήταν να αναζητήσει και να

καταγράψει τις απόψεις των μαθητών σχετικά με τη συμμετοχή τους στη σχολική ζωή, τις ποικίλες περιβαλλοντικές, πολιτιστικές, εθελοντικές ή άλλες δράσεις και το κατά πόσο αυτές συμβάλλουν στη διαμόρφωση του ενεργού πολίτη.

Οι σχολικές δράσεις δεν είναι απλώς δραστηριότητες εκτός μαθήματος. Μέσα από αυτές, οι μαθητές έρχονται σε επαφή με έννοιες όπως η συνεργασία, ο σεβασμός, η αλληλεγγύη, η υπευθυνότητα και η ενεργή συμμετοχή. Μαθαίνουν ότι η αλλαγή δεν έρχεται από μόνη της, αλλά προϋποθέτει ενδιαφέρον, προσπάθεια και συμμετοχή.

Οι απαντήσεις δόθηκαν

ανώνυμα και εθελοντικά, ώστε οι μαθητές να εκφράσουν ελεύθερα τη γνώμη τους. Οι απαντήσεις που δίνουν αποτυπώνουν ιδέες, σκέψεις, προβληματισμούς αλλά και προτάσεις για το πώς το σχολείο μπορεί να γίνει ένας πιο ζωντανός, δημοκρατικός και συμμετοχικός χώρος.

Παρουσιάζουμε, λοιπόν, τα αποτελέσματα της έρευνάς μας, τα οποία μας βοηθούν να κατανοήσουμε καλύτερα πώς βλέπουν οι ίδιοι οι μαθητές τον ρόλο τους στο σχολείο και πώς η συμμετοχή τους μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση αυριανών ενεργών πολιτών.

Γιατί, τελικά, ο ενεργός πολίτης δεν «γεννιέται» ξαφνικά — καλλιεργείται μέσα από τη σχολική ζωή.

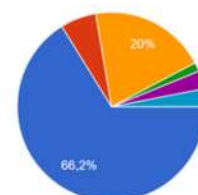
Αποτελέσματα της έρευνας

Στο ερωτηματολόγιο με τίτλο «Από τον μαθητή στον ενεργό πολίτη: πώς η συμμετοχή στη σχολική ζωή κάνει τη διαφορά» συμμετείχαν 65 μαθητές από Γυμνάσιο και Λύκειο. Η πλειονότητα των συμμετεχόντων προερχόταν από το Γυμνάσιο (56,9%), ενώ το 38,5% φοιτούσε στο Γενικό Λύκειο και το 4,6% στο ΕΠΑΛ. Η κατανομή αυτή δείχνει ότι τα αποτελέσματα εκφράζουν κυρίως τις

Στην ερώτηση για το πόσο αρέσει στους μαθητές το σχολείο τους, η πλειονότητα απαντά «αρκετά», γεγονός που δείχνει μια γενικά θετική αλλά όχι ενθουσιώδη στάση, ενώ ένα σημαντικό ποσοστό δηλώνει «λίγο», αναδεικνύοντας περιθώρια βελτίωσης του σχολικού κλίματος. Ιδιαίτερα ενθαρρυντικό είναι ότι το 87,7% πιστεύει πως το

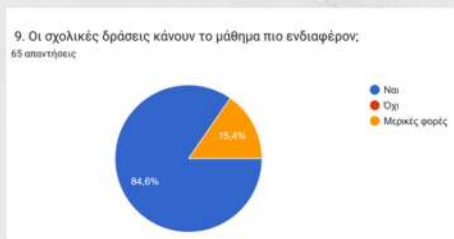
σχολείο μπορεί να βελτιωθεί μέσα από κατάλληλες δράσεις, στοιχείο που φανερώνει αισιοδοξία και εμπιστοσύνη στη δυναμική της σχολικής κοινότητας. Παράλληλα, το 95,4% έχει συμμετάσχει σε δράσεις, κυρίως αθλητικές και

6. Σε τι είδους δράσεις έχεις συμμετάσχει;
65 απαντήσεις

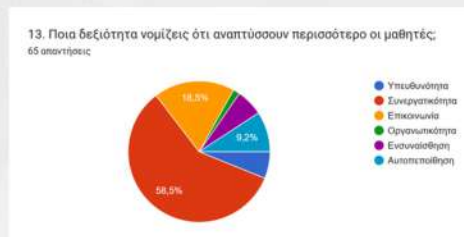
- Περιβαλλοντικές
- Πολιτιστικές
- Αθλητικές
- Εθελοντισμός
- Μαθητικά Συμβούλια
- Κανένα από τα παραπάνω

περιβαλλοντικές. Ταυτόχρονα, οι εκδρομές και οι επισκέψεις (81,5%) θεωρούνται οι πιο αποτελεσματικές για τη βελτίωση του σχολικού κλίματος, καθώς συνδέονται με βιωματικές εμπειρίες και ενίσχυση της συνεργασίας. Οι μαθητές αξιολογούν θετικά τη συμβολή των δράσεων τόσο στη συνεργασία μεταξύ τους όσο και στο ενδιαφέρον του μαθήματος (84,6%), γεγονός που δείχνει ότι οι δράσεις ενισχύουν τόσο τις κοινωνικές δεξιότητες όσο και τη μαθησιακή εμπλοκή. Οι μαθητές, δηλαδή, φαίνεται να βιώνουν τη διδασκαλία ως πιο ελκυστική και ζωντανή όταν ενσωματώνονται δράσεις, γεγονός που ενισχύει τον ρόλο τους όχι μόνο σε κοινωνικό αλλά και σε καθαρά μαθησιακό επίπεδο.

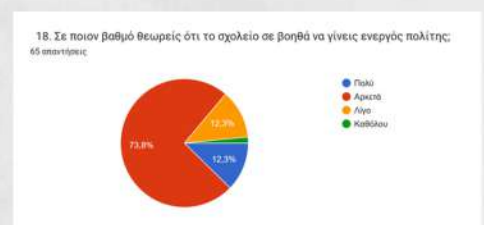
Τα ευρήματα, επίσης, δείχνουν ότι η μεγάλη πλειονότητα των μαθητών (81,6%) θεωρεί πως οι σχολικές δράσεις συμβάλλουν θετικά ή δυνητικά θετικά στη μείωση συγκρούσεων και σχολικής βίας, γεγονός που αναδεικνύει τον προληπτικό και παιδαγωγικό τους ρόλο. Ως βασικός μηχανισμός επίδρασης αναδεικνύεται η συνεργατικότητα (58,5%),

ενώ ακολουθούν η επικοινωνία (18,5%) και λιγότερο η αυτοπεποίθηση, η ενσυναίσθηση και η υπευθυνότητα.

Οι σύντομες απαντήσεις των μαθητών επιβεβαιώνουν και εμβαθύνουν στα ποσοτικά ευρήματα. Η συντριπτική πλειονότητα των σχολίων αναδεικνύει τη συνεργασία ως κεντρικό στοιχείο των δράσεων («δουλεύουμε όλοι μαζί», «λειτουργούμε σαν ομάδα», «μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε»). Οι μαθητές τονίζουν ότι μέσα από ομαδικές εργασίες και κοινό στόχο ενισχύεται το ομαδικό πνεύμα και η συλλογική προσπάθεια. Παράλληλα, προβάλλεται έντονα η επικοινωνία, καθώς αναφέρουν ότι «μιλάμε», «συζητάμε», «ανταλλάσσουμε ιδέες» και «εκφράζουμε την άποψή μας» ακόμα και μαθητές που δε φαίνεται να είχαν στενή σχέση. Κύρια εμπόδια συμμετοχής στις δράσεις είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος (35,4%), χρόνου (33,8%) και ο φόβος κριτικής (30,8%), γεγονός που δείχνει συνδυασμό εσωτερικών και πρακτικών δυσκολιών. Τέλος, η μεγάλη πλειονότητα των μαθητών (78,5%), πιστεύει ότι ο ενεργός

πολίτης ενδιαφέρεται και συμμετέχει σε κοινωνικά και περιβαλλοντικά ζητήματα. Επιπλέον, το 73,8% θεωρεί ότι αυτό συμβαίνει «αρκετά», ενώ ίσα ποσοστά (12,3%) απαντούν «πολύ» ή «λίγο». Τα δεδομένα αυτά δείχνουν ότι οι μαθητές διαθέτουν σχετικά ώριμη και θετική αντίληψη για την έννοια της ενεργού πολιτεότητας, την οποία αντιλαμβάνονται ως ουσιαστική και σημαντική μορφή συμμετοχής.

Επομένως, οι μαθητές διατηρούν μια γενικά θετική στάση απέναντι στο σχολείο και πιστεύουν έντονα στη δυνατότητα βελτίωσής του μέσα από δράσεις, στις οποίες ήδη συμμετέχουν σε πολύ μεγάλο ποσοστό. Οι δράσεις αξιολογούνται ως ουσιαστικές, καθώς ενισχύουν τη συνεργασία, την επικοινωνία και τις κοινωνικοσυναισθηματικές δεξιότητες, συμβάλλοντας στη βελτίωση του σχολικού κλίματος και στη μείωση συγκρούσεων. Καταλήγουν ότι το σχολείο μπορεί να λειτουργήσει ως βασικός χώρος καλλιέργειας της ενεργού πολιτεότητας, ενθαρρύνοντας υπεύθυνους, συνεργατικούς και κοινωνικά ευαισθητοποιημένους νέους.

Η ευαισθητοποίηση των νέων ξεκινά από το σχολείο

του Γιάννη Καμπέλου

Στο πλαίσιο της συνεχούς προσπάθειας να φέρουμε τους μαθητές πιο κοντά στην ενημέρωση και τη συμμετοχή στα κοινά, συζητήσαμε με την κυρία **Γεωργία Μπαμπανικολού**, υπεύθυνη για τις εκπαιδευτικές δράσεις του EUROPE DIRECT Πελοποννήσου, επιδιώκοντας, μέσα από τη συζήτηση μαζί της, να αναδείξουμε πώς η ευαισθητοποίηση και η ενεργή συμμετοχή στην κοινότητα μπορούν να ξεκινήσουν από το σχολείο και να δώσουν έμπνευση στους νέους, ώστε να γίνουν ενεργοί πολίτες και να συμβάλλουν θετικά στον κόσμο γύρω τους.

Στο δημόσιο διάλογο γίνεται συχνά λόγος για «ενεργούς πολίτες». Πώς ορίζετε εσείς αυτή την έννοια, ειδικά σε σχέση με τους νέους και τους μαθητές;

Ο «ενεργός πολίτης» είναι ο υπεύθυνος πολίτης που ενδιαφέρεται, ενημερώνεται και συμμετέχει στα κοινά, γνωρίζοντας τόσο τα δικαιώματα όσο και τις υποχρεώσεις του και συμπεριφέρεται με σεβασμό στα δικαιώματα των άλλων. Ειδικά για τους νέους και τους μαθητές, η ενεργή πολιτειότητα σημαίνει να εκφράζουν άποψη, να συνεργάζονται, να δείχνουν κοινωνική ευαισθησία και υπευθυνότητα, καθώς και να συμμετέχουν σε δράσεις που προάγουν τη δημοκρατία, τη συμπερίληψη και την αλληλεγγύη, τόσο στο σχολείο όσο και στην κοινωνία. Η κατανόηση και υιοθέτηση της έννοιας του ενεργού πολίτη από τους μαθητές είναι καθοριστικής σημασίας, αφού συμβάλει στην προσωπική τους ανάπτυξη και την αυτογνωσία ενισχύει τις

κοινωνικές τους δεξιότητες και προάγει την ομαδικότητα, καθώς αυτή η νέα γενιά αποτελεί τους αυριανούς εργαζόμενους, επιχειρηματίες και αιρετούς, που θα κληθούν να αναλάβουν ουσιαστικό και ηγετικό ρόλο στη διασφάλιση μιας βιώσιμης κοινωνίας και μιας ανθεκτικής δημοκρατίας.

Το Europe Direct Πελοποννήσου υλοποιεί δράσεις που απευθύνονται στη μαθητική κοινότητα. Ποιος είναι ο βασικός στόχος αυτών των παρεμβάσεων μέσα στο σχολικό περιβάλλον;

Ο βασικός στόχος των εκπαιδευτικών συναντήσεων του πανευρωπαϊκού δικτύου Europe Direct με τη σχολική κοινότητα είναι η ενημέρωση και ενδυνάμωση των μαθητών ως ενεργών Ευρωπαίων πολιτών. Μέσα από ενημερωτικές, βιωματικές, συμμετοχικές δράσεις, οι μαθητές γνωρίζουν τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

τα δικαιώματά τους και τις ευκαιρίες που τους προσφέρονται, καλλιεργώντας παράλληλα την κριτική σκέψη, τη δημοκρατική συμμετοχή και τον σεβασμό στη διαφορετικότητα.

Πρόσφατα, με αφορμή την παγκόσμια ημέρα για τα Άτομα με Αναπηρία πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας σχετικά δράση. Ποιο ήταν το σκεπτικό πίσω από αυτήν την πρωτοβουλία και ποια ανάγκη ήρθε να καλύψει;

Στόχος αυτής της πρωτοβουλίας ήταν να αναδείξουμε ότι όλοι έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, στην εργασία, στην ανεξάρτητη διαβίωση, στην κοινωνική ζωή, αλλά και στη συμμετοχή στα κοινά ανεξαρτήτως αναπηρίας. Μέσα από τη συγκεκριμένη δράση επιδιώξαμε οι μαθητές να κατανοήσουν βιωματικά την έννοια της συμπεριληπτικής κοινωνίας: μιας κοινωνίας όπου υπάρχει χώρος για όλους και

ρόλος για κάθε άτομο ξεχωριστά και όπου ο καθένας αξιολογείται όχι βάσει με βάση την αναπηρία του, αλλά με βάση τον χαρακτήρα, τις ικανότητες, τη συνεισφορά του και το κοινωνικό του αποτύπωμα.

Πιστεύετε ότι οι μαθητές αλλάζουν άποψη και στάση μετά από τέτοιες δράσεις;

Οι μαθητές μέσα από βιωματικές και διαδραστικές δραστηριότητες, δείχνουν έντονο ενδιαφέρον και αυξημένη διάθεση συμμετοχής. Μετά την ολοκλήρωση τέτοιων δράσεων, παρατηρείται σαφής αλλαγή στη στάση τους, με μεγαλύτερη ενσυναίσθηση, κατανόηση και σεβασμό προς τη διαφορετικότητα, καθώς και μεγαλύτερη προθυμία για συνεργασία και συμπεριληπτική συμπεριφορά στην καθημερινή ζωή.

Πόσο καθοριστικό ρόλο μπορεί να παίξει το σχολείο

στην ευαισθητοποίηση των μαθητών απέναντι σε κοινωνικά ζητήματα που συχνά θεωρούνται «δύσκολα» ή «ευαίσθητα»;

Το σχολείο δεν είναι απλώς χώρος μάθησης, αλλά χώρος διαμόρφωσης στάσεων και αξιών — και αυτό το καθιστά καθοριστικό. Συνεπώς, το σχολείο μπορεί να διαδραματίσει καίριο ρόλο στην ευαισθητοποίηση των μαθητών γύρω από «δύσκολα» κοινωνικά ζητήματα, καθώς αποτελεί τον πρώτο χώρο όπου καλλιεργούνται αξίες όπως ο σεβασμός, η αποδοχή και η δημοκρατική σκέψη.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ποιες είναι οι βασικές αξίες και πολιτικές που προωθούνται σχετικά με την ισότητα, τη συμπερίληψη και τα δικαιώματα όλων των ατόμων, όσο διαφορετικά κι αν είναι;

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η ΕΕ προωθεί αξίες όπως η ανθρωπίνη αξιοπρέπεια, η ισότητα και ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, διασφαλίζοντας ίσα δικαιώματα για όλους χωρίς διακρίσεις. Μέσα από πολιτικές όπως η Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, η Ευρωπαϊκή Πράξη Προσβασιμότητας και προγράμματα όπως το Erasmus+, ενισχύεται η συμπερίληψη και η κοινωνική ένταξη.

Στόχος είναι μια Ευρώπη όπου όλοι έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στην εκπαίδευση, την εργασία και την κοινωνική ζωή.

Τι μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στους μαθητές που επιθυμούν να είναι ενεργοί πολίτες και να συμβάλουν σε μια κοινωνία με περισσότερη αποδοχή και αλληλεγγύη;

Το μήνυμα προς τους μαθητές είναι να μην υποτιμούν τη δύναμη της φωνής και των πράξεών τους. Με σεβασμό στη διαφορετικότητα, ανοιχτό μυαλό και διάθεση συνεργασίας, μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά σε μια κοινωνία πιο δίκαιη και αλληλέγγυα, δεδομένου ότι η αλληλεγγύη δεν είναι απλά μια πράξη, είναι στάση ζωής. Η ενεργή συμμετοχή, ο διάλογος και η ενσυναίσθηση είναι τα πρώτα βήματα για να γίνουν οι ίδιοι φορείς θετικής αλλαγής.

*Το EUROPE DIRECT Πελοποννήσου είναι ένα από τα περίπου 420 ευρωπαϊκά κέντρα πληροφόρησης που ενημερώνουν τους πολίτες για τις πολιτικές και στρατηγικές της ΕΕ μέσω εκδηλώσεων, συναντήσεων και βιωματικών εργαστηρίων. Υπεύθυνη για τις εκπαιδευτικές δράσεις του κέντρου είναι η κυρία **Γεωργία Μπαμπανικολού**, απόφοιτη Αγγλικής Φιλολογίας και Διεθνών Σχέσεων.*

Ο κινηματογράφος δεν αποτελεί μόνο μέσο Παράλληλα, μας υπενθυμίζουν ότι ο άνθρωπος ψυχαγωγίας, αλλά και έναν καθρέφτη της δεν είναι απομονωμένη μονάδα, αλλά ενεργό κοινωνίας μας. Μέσα από μια ταινία μπορούμε μέλος μιας κοινότητας, με ρόλο και ευθύνη να δούμε όχι μόνο ποιοι είμαστε, αλλά και απέναντι στην αδικία και την αδιαφορία. ποιοι θα μπορούσαμε να γίνουμε. Οι ιστορίες Έτσι, ο κινηματογράφος μπορεί να που παρακολουθούμε στη μεγάλη οθόνη λειτουργήσει ως πηγή έμπνευσης, αναδεικνύουν αξίες όπως η αλληλεγγύη, η ενθαρρύνοντάς μας να υιοθετήσουμε τη στάση αποδοχή της διαφορετικότητας, η αγάπη και η του ενεργού πολίτη και να συμβάλουμε θετικά ευθύνη απέναντι στον συνάνθρωπο, στα ζώα στον κόσμο γύρω μας. και στο περιβάλλον.

A Man Called Otto

(Ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Όττο)

της Εύας Μπρανέσι

Η ταινία A Man Called Otto αφηγείται την ιστορία του Όττο Άντερσον (Τομ Χανκς), ενός 60χρονου άνδρα που ζει σε ένα προάστιο του Πίτσμπουργκ. Μετά τον θάνατο της αγαπημένης του συζύγου, Σόνια, και την αναγκαστική

συνταξιοδότησή του, ο Όττο έχει χάσει κάθε νόημα στη ζωή του και οδηγείται σε σκέψεις αυτοκτονίας. Η καθημερινότητά του χαρακτηρίζεται από μοναξιά, αυστηρότητα και απομόνωση.

Ωστόσο, η ζωή του αρχίζει να αλλάζει όταν γνωρίζει τους νέους του γείτονες. Ιδιαίτερα η Μαρισόλ, με την καλοσύνη και την επιμονή της, καταφέρνει σταδιακά να «σπάσει» το σκληρό του προσωπίο και να τον κάνει να ενδιαφερθεί τόσο για την ίδια όσο και για την οικογένειά της. Μέσα από αυτές τις ανθρώπινες σχέσεις, ο Όττο αρχίζει να

βλέπει τη ζωή με διαφορετική ματιά, να συμμετέχει στα γεγονότα της γειτονιάς και να προσφέρει βοήθεια στους γύρω του. Στην πορεία, υιοθετεί μια αδέσποτη γάτα και στηρίζει έναν τρανς νεαρό άνδρα, πρώην μαθητή της γυναίκας του, δείχνοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη και την ενσυναίσθησή του. Παράλληλα, καταφέρνει να ενώσει και να κινητοποιήσει τη γειτονιά απέναντι σε μια αδίστακτη κατασκευαστική εταιρεία, η οποία προσπαθεί να εκδιώξει τους ηλικιωμένους κατοίκους από τα σπίτια τους.

Στο τέλος της ταινίας, ο Όττο πεθαίνει από φυσικά αίτια, έχοντας όμως προλάβει να αποκαταστήσει τη σχέση του με τους ανθρώπους και τη ζωή, αφήνοντας πίσω του ένα σημαντικό παράδειγμα ανθρωπιάς.

Η ταινία αναδεικνύει την έμφυτη κοινωνικότητα του ανθρώπου και τη δύναμη της συλλογικής δράσης απέναντι στην αδικία. Η ενωμένη γειτονιά που αγωνίζεται για να προστατεύσει τους κατοίκους της αποτελεί ένα συγκινητικό παράδειγμα κοινωνικής αλληλεγγύης σε τοπικό επίπεδο. Μικρές πράξεις, όπως η βοήθεια προς έναν γείτονα ή η φροντίδα ενός αδέσποτου ζώου, αποδεικνύονται τελικά καθοριστικές, καθώς χτίζουν ένα δίκτυο ασφάλειας και εμπιστοσύνης για όλους.

Νέοι και αδιαφορία: μύθος οι απολιτίκ νέοι...

της Αμαλίας Προκόπου

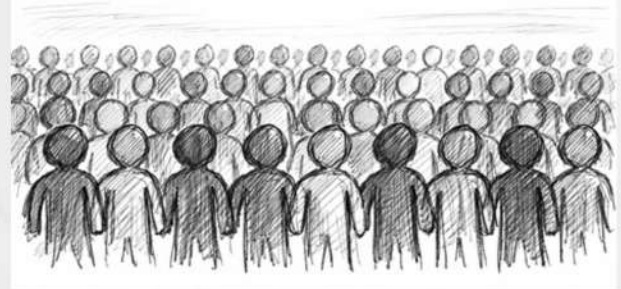
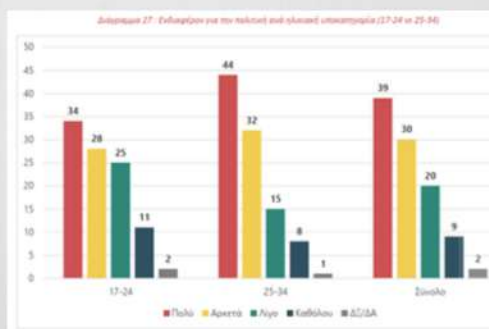
Τα τελευταία χρόνια κυριαρχεί στο δημόσιο λόγο η αντίληψη ότι οι νέοι είναι πολιτικά αδιάφοροι και αποστασιοποιημένοι από τα κοινά. Η χαμηλή εκλογική συμμετοχή, η έντονη παρουσία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η στροφή προς την ψυχαγωγία συχνά εκλαμβάνονται ως ενδείξεις απάθειας. Μια πιο προσεκτική ματιά, ωστόσο, αποκαλύπτει μια πολύ πιο σύνθετη πραγματικότητα.

Η σημερινή γενιά μεγάλωσε μέσα σε ένα περιβάλλον αλληπάλληλων κρίσεων. Έζησε σε μια διάχυτη οικονομική ανασφάλεια. Βίωσε μια παγκόσμια πανδημία. Οι πόλεμοι παραμένουν. Η κλιματική αλλαγή είναι αισθητή στην καθημερινότητα όλων μας. Τελικά, ο κόσμος μας δεν είναι αγγελικά πλασμένος χωρίς αδικίες. Όποιος υποστηρίζει κάτι τέτοιο σίγουρα εθελουφλεί. Τραγικά γεγονότα, όπως το δυστύχημα στα Τέμπη, ή οι εξελίξεις στη Γάζα διαμορφώνουν ένα φορτισμένο συναισθηματικό κλίμα απογοήτευσης και θυμού, καθώς φαίνεται ότι το πολιτικό σύστημα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις πραγματικές ανάγκες.

Η συμμετοχή αρχίζει όταν το «εγώ» θυμηθεί ότι ανήκει στο «εμείς»

της Χρυσούλας Μπίσια

Έρευνες και ποιοτικά δεδομένα από συνεντεύξεις νέων δείχνουν ότι η αποστασιοποίηση δεν ταυτίζεται με την αδιαφορία. Αντίθετα, συνδέεται κυρίως με δυσπιστία απέναντι στους θεσμούς και τα πολιτικά πρόσωπα και με την αίσθηση ότι η ατομική συμμετοχή, όπως η ψήφος, δε φέρει καμία αλλαγή. Παράλληλα, οι απαιτητικοί ρυθμοί ζωής, η εργασία μαζί με τις σπουδές και οι βιοποριστικές πιέσεις περιορίζουν τη δυνατότητα ενεργού πολιτικής εμπλοκής. Χαρακτηριστικά, έρευνα του Ινστιτούτου Νίκος Πουλατζάς («Νεολαία: Συνήθειες, αντιλήψεις & πολιτική συμπεριφορά», Φεβρουάριος-Μάρτιος 2021) σε νέους 18-34 ετών δείχνει ότι η πλειονότητα όχι μόνο δεν αδιαφορεί, αλλά δηλώνει ενεργό ενδιαφέρον για το πολιτικό τοπίο της χώρας.

της Σοφία Παζιούρου

Την ίδια στιγμή, οι νέοι δεν είναι αδρανείς. Πολλοί στρέφονται σε εναλλακτικές μορφές συμμετοχής. Γίνονται ακτιβιστές συμμετέχουν σε εθελοντικές δράσεις, και κοινωνικά ή περιβαλλοντικά κινήματα ενώ παίρνουν μέρος σε πληθώρα από τοπικές πρωτοβουλίες. Σύμφωνα με ευρωπαϊκά δεδομένα, η συμμετοχή σε οργανώσεις νεολαίας και δράσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το περιβάλλον αυξάνεται. Αυτό δείχνει ότι το ενδιαφέρον για την κοινωνία παραμένει ζωντανό, απλώς εκφράζεται διαφορετικά.

Η λεγόμενη «αδιαφορία» των νέων, λοιπόν, μοιάζει τελικά περισσότερο με βολικό μύθο παρά με κοινωνικό γεγονός. Δεν εκφράζει απουσία πολιτικής συνείδησης, αλλά μια έντονη κρίση εμπιστοσύνης απέναντι στους παραδοσιακούς θεσμούς και την ανάγκη για νέες, πιο ουσιαστικές και συλλογικές μορφές συμμετοχής στη δημοκρατική ζωή.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ

Έρευνα: "Νεολαία - Συνήθειες, Αντίληψεις & Πολιτική Συμπεριφορά" | 2ο κύμα - Μάρτιος 2021
[Click here to visit the page.](#)

της Χριστίνας Ζάβου

Ο εθελοντισμός δεν αποτελεί απλώς μια πράξη προσφοράς ή μια δραστηριότητα που προστίθεται στο βιογραφικό ενός νέου ανθρώπου. Είναι στάση ζωής, τρόπος σκέψης και ουσιαστική συμμετοχή στα κοινωνικά δρώμενα. Για έναν μαθητή Λυκείου, το ερώτημα αν είναι εύκολο να γίνει εθελοντής και τι τελικά κερδίζει από αυτή την εμπειρία συνδέεται άμεσα με τις αξίες, τις ανάγκες και τις δυνατότητες της σύγχρονης κοινωνίας.

Στη σημερινή εποχή, ο εθελοντισμός είναι πιο προσβάσιμος από ποτέ για τους νέους. Υπάρχουν πληθώρα εθελοντικών οργανώσεων, ομάδων και πρωτοβουλιών πολιτών που δραστηριοποιούνται σε τομείς όπως το περιβάλλον, η κοινωνική αλληλεγγύη, ο πολιτισμός, η υγεία και η υποστήριξη ευάλωτων ομάδων. Ένας μαθητής Λυκείου μπορεί να επιλέξει ελεύθερα τη δράση που ταιριάζει στα ενδιαφέροντα, τον χρόνο και τις δυνατότητές του, χωρίς οικονομικό κόστος και χωρίς να υποχρεώνεται να υποκαταστήσει την αμειβόμενη εργασία. Παράλληλα, οι εθελοντικοί φορείς οφείλουν να παρέχουν ασφαλές περιβάλλον, εκπαίδευση και καθοδήγηση, γεγονός που καθιστά την εμπειρία οργανωμένη και ουσιαστική.

Τα οφέλη που αποκομίζει ένας μαθητής από τον εθελοντισμό είναι πολλαπλά. Αρχικά, καλλιεργεί αξίες όπως η αλληλεγγύη, η ενσυναίσθηση, ο σεβασμός και η κοινωνική υπευθυνότητα. Μέσα από την προσφορά του, αντιλαμβάνεται καλύτερα τα κοινωνικά προβλήματα και αναπτύσσει κριτική σκέψη απέναντι στις ανισότητες και τις αδικίες. Παράλληλα, ο εθελοντισμός συμβάλλει στην προσωπική του ανάπτυξη, καθώς αποκτά εμπειρίες ζωής, μαθαίνει να συνεργάζεται, να επικοινωνεί αποτελεσματικά και να αναλαμβάνει ευθύνες. Επιπλέον, η συμμετοχή σε εθελοντικές δράσεις ενισχύει την αυτοπεποίθηση και το αίσθημα χρησιμότητας. Ο μαθητής νιώθει ότι ανήκει σε μια ομάδα με κοινό σκοπό και ότι η δράση του έχει πραγματικό αντίκτυπο στην κοινωνία. Δεν πρέπει επίσης να παραβλέπεται ότι ο εθελοντισμός προσφέρει δεξιότητες και εμπειρίες που μπορούν να φανούν χρήσιμες τόσο στις σπουδές όσο και στη μελλοντική επαγγελματική πορεία. Το να γίνει, λοιπόν, ένας μαθητής Λυκείου εθελοντής δεν είναι δύσκολο, όταν υπάρχει ενημέρωση και διάθεση προσφοράς. Ο εθελοντισμός δεν λύνει όλα τα κοινωνικά προβλήματα

, όμως δίνει στους νέους τη δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση μιας πιο δίκαιης και ανθρώπινης κοινωνίας, κερδίζοντας ταυτόχρονα πολύτιμα εφόδια για τη ζωή τους.

Η περίπτωση της Ελλάδας

Η Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού, που γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 5 Δεκεμβρίου, μας υπενθυμίζει τη σημασία της ανιδιοτελούς προσφοράς και της αλληλεγγύης. Ο εθελοντισμός δεν είναι απλώς μια πράξη βοήθειας, αλλά στάση ζωής που μετατρέπει το «εγώ» σε «εμείς» και ενισχύει την κοινωνική συνοχή. Με αφορμή την παρουσίαση της Πανελλαδικής Έρευνας «Το Προφίλ του Εθελοντή 2025» από τη Humanity Greece, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, αναδείχθηκε η ανάγκη για συνεργασία, γνώση και υπευθυνότητα, ώστε η κοινωνική προσφορά να γίνεται πιο αποτελεσματική και ανθρώπινη.

Η σύνθεση του δείγματος

Πηγή: tovima.gr

Τα αποτελέσματα της έρευνας, που βασίστηκε σε 2.333 συμμετοχές, είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά: το 40,5% των πολιτών δηλώνει ότι συμμετείχε ενεργά σε εθελοντικές δράσεις τον τελευταίο χρόνο, ενώ το 66,3% έχει προσφέρει εθελοντικά κάποια στιγμή στη ζωή του. Οι δράσεις αφορούν κυρίως τη φιλανθρωπία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το περιβάλλον, τον πολιτισμό και την εκπαίδευση, με βασικά κίνητρα τη συμπόνια, την αλληλοβοήθεια και την

προσωπική ανάπτυξη. Παρά τα εμπόδια, όπως η έλλειψη χρόνου ή ενημέρωσης, το μήνυμα της έρευνας είναι ξεκάθαρο: στην Ελλάδα υπάρχει ένα δυναμικό και ενεργό εθελοντικό πνεύμα, που αποτελεί πηγή ελπίδας και αισιοδοξίας για το μέλλον της κοινωνίας μας. Για τη μαθητική κοινότητα, τα στοιχεία αυτά μπορούν να αποτελέσουν ένα δυνατό εφαλτήριο έμπνευσης και δράσης. Εμείς, οι μαθητές, μέσα από μικρές αλλά ουσιαστικές πρωτοβουλίες

εθελοντισμού στο σχολείο ή στη γειτονιά τους, έχουμε τη δυνατότητα να καλλιεργήσουμε την αξία της προσφοράς, της συνεργασίας και της κοινωνικής ευθύνης. Άλλωστε, η αυξανόμενη τάση προς τον εθελοντισμό δείχνει ότι η αλλαγή ξεκινά από τον καθένα μας· και εμείς οι νέοι μπορούμε να γίνουμε οι αυριανοί ενεργοί πολίτες που θα κρατήσουν ζωντανό το πνεύμα της αλληλεγγύης στην κοινωνία.

Δημιουργική Γωνιά

της Νεφέλης Παρασκευοπούλου
και της Βασιλικής Κουτσουράκη

Η ακροστιχίδα του εθελοντή

Εναισθησία για τον συνάνθρωπο
Θυσία χωρίς αντάλλαγμα
Ενσυναίσθηση
Λεβεντιά ψυχής
Ομαδικότητα
Νοιάξιμο
Τρυφερότητα
Ηθος
Σεβασμός

Παζλ: Ας παίξουμε

Αναγραμματισμοί λέξεων:

Θέμα: η ανακύκλωση

- ΠΡΙΡΑΜΜΤΑΟΑ
- ΔΟΚΑΣ
- ΙΣΩΜΕΗ
- ΡΕΒΛΙΠΑΛΟΝ
- ΡΧΑΤΙ
- ΤΣΛΠΑΙΚΟ

Πριν

Κάτω Βρύση Λεβιδίου
Καθαρισμός του χώρου
από μαθητές

Μετά

Μαθαίνοντας για την
ανακύκλωση στο
Γ.Ε.Λ. Λεβιδίου

Clifford the Big Red Dog / Κλίφορντ - Ο μεγάλος κόκκινος σκύλος

της Νεφέλης Παρασκευοπούλου
και της Βασιλικής Κουτσουράκη

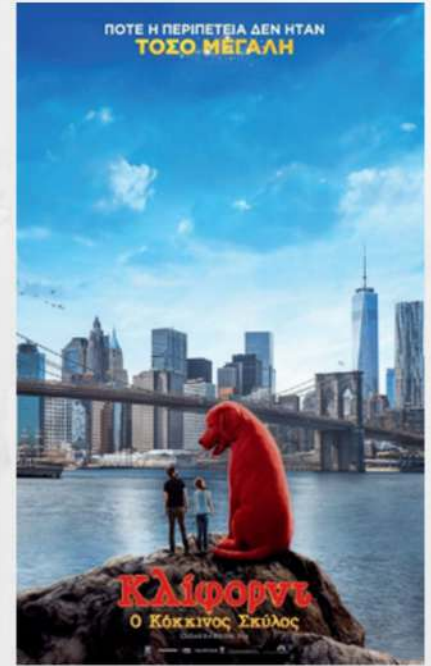
Η ταινία Clifford, the Big Red Dog παρουσιάζει τη νεαρή ηρωίδα Έμιλι Ελίζαμπεθ, η οποία βρίσκει και υιοθετεί ένα μικρό κουτάβι. Χάρη στην αγάπη και τη φροντίδα που δέχεται, το κουτάβι μεγαλώνει υπερβολικά, γεγονός που τραβά το ενδιαφέρον μιας εταιρείας η οποία επιδιώκει να το εκμεταλλευτεί, μετατρέποντας τον Κλίφορντ σε πειραματόζωο. Η Έμιλι, έχοντας στο πλευρό της τον θείο της, αγωνίζεται να σώσει τον αγαπημένο της σκύλο, αποδεικνύοντας τη δύναμη της αγάπης και της αφοσίωσης. Μέσα από την ιστορία, ο θεατής αντιλαμβάνεται πως η παρέμβαση όταν κάποιος κινδυνεύει δεν είναι μόνο αναγκαία αλλά και επιβεβλημένη, ανεξάρτητα από το πόσο «διαφορετικός» μπορεί να είναι. Η μικρή Έμιλι αντιστέκεται στην απληστία και τελικά καταφέρνει να βγει νικήτρια.

Ο Κλίφορντ, λόγω του υπερφυσικού του μεγέθους, ξεχωρίζει από τα άλλα σκυλιά, κάτι που τον καθιστά ευάλωτο και ενδυναμεί θύμα εκμετάλλευσης.

Η ταινία, όμως, δεν περιορίζεται μόνο σε αυτήν τη διάσταση της διαφορετικότητας. Παράλληλα, τονίζεται ένα ακόμη πολύ σημαντικό μήνυμα: η φιλοζωία αποτελεί στάση ζωής. Η αγάπη και ο σεβασμός προς τα ζώα αναδεικνύουν το επίπεδο πολιτισμού μιας κοινωνίας και δεν περιορίζονται μόνο στα κατοικίδια, αλλά επεκτείνονται σε ολόκληρο το ζωικό βασίλειο. Μέσα από την αγάπη προς κάθε ζωντανή ύπαρξη, ανθρώπινη ή μη, διδασκόμαστε τη συνύπαρξη και αποδεικνύουμε την υπευθυνότητά μας απέναντι στο περιβάλλον και στην ίδια τη ζωή.

ethosandempathy.org

Σχόλιο

Πειράματα στα ζώα

της Μαρίνας Δρακοπούλου

Η ταινία «Κλίφορντ - ο μεγάλος κόκκινος σκύλος» μπορεί να λειτουργήσει ως αφορμή για έναν ευρύτερο προβληματισμό γύρω από τη στάση μας απέναντι στα ζώα. Σε έναν κόσμο όπου χιλιάδες ζώα βασανίζονται ή θανατώνονται στο όνομα των πειραμάτων, η ανάγκη για ευαισθητοποίηση είναι πιο επίκαιρη από ποτέ. Ιδιαίτερα οι νεότερες γενιές και η μαθητική κοινότητα χρειάζεται να καλλιεργούν την ενσυναίσθηση και τον σεβασμό προς κάθε μορφή ζωής. Η αγάπη και η φροντίδα που προβάλλει η ταινία υπενθυμίζουν ότι η πρόοδος δεν μπορεί και δεν πρέπει να στηρίζεται στον πόνο των πιο αδύναμων..

του Νίκου Σιέμπου και του Γιάννη Καμπέλου

Πόσες φορές δεν έχουμε εκνευριστεί βλέποντας κάποιον να παραβιάζει τη σειρά σε μια ουρά ή ένα αυτοκίνητο παρκαρισμένο σε θέση για άτομα με αναπηρία; Πόσες φορές έχουμε προσπεράσει μια καμένη λάμπα στη γειτονιά μας ή τα σκουπίδια στα πεζοδρόμια θεωρώντας ότι «δεν είναι δική μας δουλειά»; Τέτοιες εικόνες, όσο μικρές κι αν φαίνονται, αποκαλύπτουν ένα μεγαλύτερο πρόβλημα: την αδιαφορία που χαρακτηρίζει συχνά τη σύγχρονη κοινωνία. Ζούμε σε μια εποχή όπου τα κοινωνικά προβλήματα πολλαπλασιάζονται. Η φτώχεια, η πείνα, η ανεργία, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η κλιματική κρίση δημιουργούν ανασφάλεια και απαισιοδοξία για το μέλλον. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που πιστεύουν ότι τίποτα δεν αλλάζει και ότι κάθε προσπάθεια είναι μάταιη. Όμως, μήπως αυτή ακριβώς η στάση είναι που κρατά τα προβλήματα ζωντανά; Πιστεύουμε ότι η αλλαγή δεν θα έρθει, αν περιμένουμε κάποιον άλλον να δράσει. Θα έρθει μόνο αν αποφασίσουμε να γίνουμε ενεργοί πολίτες. Ενεργός πολίτης δεν είναι μόνο εκείνος που ψηφίζει ή

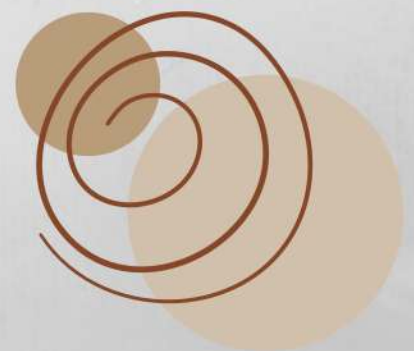
εκφράζει άποψη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά εκείνος που αναλαμβάνει ευθύνη στην πράξη. Εκείνος που νοιάζεται για το κοινό καλό και δεν αρκείται στο προσωπικό του συμφέρον.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο στόχος της μηδενικής φτώχειας. Αντί να συζητάμε γενικά για την ανισότητα, μπορούμε να οργανώσουμε δράσεις αλληλεγγύης στο σχολείο, να στηρίξουμε κοινωνικά παντοπωλεία ή να συμβάλουμε στη συλλογή τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης. Το ίδιο ισχύει και για τη μηδενική πείνα. Η δημιουργία ενός σχολικού λαχανόκηπου ή η μείωση της σπατάλης τροφίμων δεν είναι απλώς συμβολικές κινήσεις· είναι πράξεις που δείχνουν ότι κατανοούμε το πρόβλημα και προσπαθούμε να το αντιμετωπίσουμε.

Ιδιαίτερα σημαντικός είναι και ο ρόλος μας απέναντι στο περιβάλλον. Η κλιματική αλλαγή δεν αφορά το μακρινό μέλλον, αλλά το παρόν μας. Οι δενδροφυτεύσεις, η ανακύκλωση, οι καθαρισμοί δημόσιων χώρων και η υπεύθυνη κατανάλωση είναι ενέργειες που μπορούμε να κάνουμε εμείς οι ίδιοι, χωρίς

να περιμένουμε οδηγίες «από πάνω». Παράλληλα, η υποστήριξη της ποιοτικής εκπαίδευσης μέσα από συνεργασία και αλληλεγγύη στο σχολικό περιβάλλον μπορεί να μειώσει ανισότητες και να ενισχύσει τη συλλογικότητα.

Εμείς οι μαθητές, αναμφίβολα, έχουμε τη δύναμη να φέρουμε την αλλαγή, αρκεί να πιστέψουμε στον ρόλο μας. Δεν είμαστε απλώς το «μέλλον της κοινωνίας», αλλά το παρόν της. Με ενημέρωση, συνεργασία και ενεργή συμμετοχή, μπορούμε να αποδείξουμε ότι τα κοινωνικά προβλήματα δεν λύνονται με αδιαφορία, αλλά με δράση. Ίσως οι πράξεις μας να φαίνονται μικρές. Όμως, κάθε αλλαγή ξεκινά από κάπου. Και αν μάθουμε από νωρίς να νοιαζόμαστε για τον διπλανό μας και για τον κόσμο γύρω μας, τότε μπορούμε να ελπίζουμε σε μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο ανθρώπινη και πιο βιώσιμη.

Το σχολείο ως μικρογραφία της κοινωνίας

της Λάουρας Γκροπτσάι

Το σχολείο δεν είναι μόνο χώρος μάθησης, αλλά και μικρογραφία της κοινωνίας. Μέσα από το διάλογο, τη συνεργασία και τη διαφωνία, οι μαθητές μαθαίνουν στην πράξη τι σημαίνει δημοκρατική συνύπαρξη και υπευθυνότητα. Δεν αποτελεί απλώς ένα χώρο μετάδοσης γνώσεων, αλλά ένα σημείο αναφοράς, όπου οι μαθητές έρχονται καθημερινά σε επαφή με αξίες, κανόνες και συμπεριφορές που διαμορφώνουν τον χαρακτήρα τους και καθορίζουν τον μελλοντικό τους εαυτό. Μέσα από τον

διάλογο μαθαίνουν να εκφράζουν τη γνώμη τους με σεβασμό, να ακούν τις απόψεις των άλλων και να αποδέχονται ότι η διαφορετικότητα δεν είναι απειλή αλλά πλούτος. Η συνεργασία σε ομαδικές εργασίες, δραστηριότητες και κοινά σχέδια τους διδάσκει την αξία της συλλογικής προσπάθειας, της αλληλεγγύης και της υπευθυνότητας απέναντι σε έναν κοινό στόχο. Παράλληλα, οι διαφωνίες και οι συγκρούσεις που αναπόφευκτα προκύπτουν, λειτουργούν ως πολύτιμα

μαθήματα διαχείρισης συναισθημάτων, επίλυσης προβλημάτων και αναζήτησης συμβιβαστικών λύσεων. Έτσι, οι μαθητές δεν μαθαίνουν μόνο θεωρητικά τι σημαίνει δημοκρατία, αλλά τη βιώνουν στην πράξη, μέσα από κανόνες, δικαιώματα και υποχρεώσεις που ισχύουν για όλους. Το σχολείο, επομένως, συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση ενεργών και υπεύθυνων πολιτών, που γνωρίζουν να συνυπάρχουν αρμονικά, να σέβονται τους άλλους και να συμμετέχουν δημιουργικά στο κοινωνικό σύνολο.

Σχόλιο

Συμμετέχουμε... Ψηφίζουμε...

της Σωτηρίας Παπακώστα

Η σχολική ζωή δεν περιορίζεται μόνο στις αίθουσες διδασκαλίας· αντανακλά την ίδια κοινωνική συνείδηση και καθορίζει τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο. Μέσα από τις μαθητικές κοινότητες, που λειτουργούν ως κύτταρα δημοκρατικής ζωής, μαθαίνουμε να συνυπάρχουμε με πνεύμα συνεργασίας και να συμμετέχουμε ενεργά στα

κοινά. Η συμμετοχή μας στις εκλογικές διαδικασίες για την ανάδειξη των 5μελών και 15μελών συμβουλίων δεν είναι μια τυπική υποχρέωση. Είναι μια βιωματική ευκαιρία να εθιστούμε στη λήψη αποφάσεων, την ανάληψη ευθυνών και τον σεβασμό στη διαφορετική άποψη. Το 15μελές συμβούλιο, ως συντονιστικό όργανο, μας εκπροσωπεί και προωθεί

λύσεις στα θέματα που μας απασχολούν. Η δημοκρατία είναι ένας τρόπος ζωής που κατακτιέται συνεχώς. Συμμετέχοντας ενεργά, μετατρέπουμε το σχολείο σε πεδίο ουσιαστικής πολιτικής αγωγής, διαμορφώνοντας μια δημοκρατική συνείδηση που θα μας συνοδεύει και μετά την αποφοίτησή μας.

Οι προστάτες των Αρχαίων Δασών

της **Εύας Μπρανέσι**

Οι Προστάτες των Αρχαίων Δασών έφτασαν στο Λεβίδι ένα δροσερό πρωινό, καθώς ο ήλιος ανέτελλε πίσω από τα βουνά της Αρκαδίας. Το άρωμα του χόρτου και των ελάτων γέμιζε τον αέρα και οι μαθητές ένιωθαν πως η φύση τούς υποδεχόταν ζωντανή και φιλόξενη. Ο Νίκος και η Έλενα, παιδιά του χωριού, τους μίλησαν με περηφάνια για τα δάση της περιοχής, που κουβαλούν ιστορίες αιώνων.

Όμως, λίγο έξω από τον ελαιώνα, η εικόνα άλλαξε. Καμένοι κορμοί και πληγωμένη γη μαρτυρούσαν τη μεγάλη φωτιά του προηγούμενου καλοκαιριού.

«Προσπαθούμε να ξαναδώσουμε ζωή στο δάσος», είπε η Έλενα.

«Θα βοηθήσουμε», απάντησε αποφασιστικά η Σοφία.

Καθώς προχωρούσαν στο δάσος, ένας ξαφνικός ζεστός άνεμος και ένα απαλό θρόισμα τους περικύκλωσαν. Ανάμεσα στα δέντρα εμφανίστηκε μια μυθική μορφή: ο Πάνας, ο αρχαίος θεός των δασών. Με ήρεμη φωνή τους μίλησε για τα κουρασμένα δάση και τη ζημιά που άφησαν οι φωτιές.

«Ούτε ένας θεός δεν μπορεί να τα προστατεύσει μόνος του», είπε. «Χρειάζομαι τη βοήθειά σας».

Τα παιδιά τον ακολούθησαν σε ένα ξέφωτο γεμάτο καμένα κλαδιά. Εκεί, με οδηγό τη μουσική του αυλού, φύτεψαν νέα δενδρύλλια, έχτισαν μικρά στηρίγματα από πέτρα και έστησαν πινακίδες για την πρόληψη των πυρκαγιών. Κάθε τους κίνηση συνοδευόταν από ένα απαλό αεράκι, σαν ευχαριστία της φύσης.

Όταν τελείωσαν, ο Πάνας τους πρόσφερε έναν μικρό αυλό από ξύλο ελάτου.

«Να θυμάστε πως η φύση έχει φωνή», τους είπε. «Αν την ακούτε, θα βρίσκετε πάντα τον σωστό δρόμο».

Με μια τελευταία μελωδία, ο θεός χάθηκε στο δάσος. Τα παιδιά στάθηκαν σιωπηλά, νιώθοντας πως είχαν κάνει κάτι πραγματικά σημαντικό. Καθώς αποχαιρετούσαν τους φίλους τους και έφευγαν, το ελατοδάσος θρόισε απαλά, σαν υπόσχεση νέας ζωής.

Και οι Προστάτες των Αρχαίων Δασών συνέχισαν το ταξίδι τους, έτοιμοι για την επόμενη αποστολή.

Μαίναλο: Ένας Θησαυρός στην Καρδιά της Πελοποννήσου

του **Θανάση Τσαρουχά**

Το Μαίναλο είναι ένα από τα σημαντικότερα οικοσυστήματα της Πελοποννήσου, με πάνω από 570 είδη φυτών.

Στα χαμηλά φύονται πλατάνια, κουμαριές και πουρνάρια, ενώ ψηλότερα κυριαρχούν τα ελατοδάση του ελληνικού ελάτου (*Abies cephalonica*). Την άνοιξη ανθίζουν κυκλάμινα, ίριδες, πριμούλες και άγριες ορχιδέες, ενώ συναντώνται και σπάνια ενδημικά είδη.

Το βουνό είναι πλούσιο και σε αρωματικά βότανα, όπως ρίγανη, θυμάρι, φασκόμηλο και τσάι του βουνού, χάρη στην ποικιλία τοπίων του — ρέματα, λιβάδια και κορυφές.

Υ Ένα βουνό που αξίζει να γνωρίσουμε και να προστατεύσουμε!

Πώς γίνεται οι άλλοι να ορίζουν λίγο-λίγο τη μοίρα μας, να μας την επιβάλλουν κ' εμείς να το δεχόμαστε; Πώς γίνεται μ' ελάχιστα νήματα κάποιων δικών μας στιγμών να μας υφαίνουν ολόκληρο το χρόνο μας, τραχύ και σκοτεινόν, ριγμένον σαν καλύπτρα απ' το κεφάλι ως τα πόδια μας, σκεπάζοντας ολόκληρο το πρόσωπό μας και τα χέρια μας, όπου αποθέσανε ένα άγνωστο μαχαίρι -ολότελα άγνωστο- και να φωτίζει με τη σκληρή του λάμψη ένα τοπίο, όχι δικό μας, αυτό το γνωρίζω: όχι δικό μας.

Και πώς γίνεται να το αποδέχεται η δική μας μοίρα, ν' αποσύρεται και να κοιτάει σαν ξένη εμάς τους ίδιους και την ξένη μοίρα μας, μουγγή, αυστηρή, παραιτημένη, αμέτοχη, ούτε με το ύφος καν μιας μεγαλοψυχίας ή στωϊκότητας, χωρίς τουλάχιστο να εξαφανίζεται, χωρίς να πεθαίνει, να μείνουμε έρμαιο έστω μιας αλλότριας μοίρας, Αλλά μιας μόνον- όχι δίδουλοι και μοιρασμένοι.

Σχόλιο

του Δημήτρη Καμπέλου και του Θανάση Τσαρουχά

Ο «Ορέστης» του Γιάννη Ρίτσου εκφράζει έναν έντονο προβληματισμό για το πώς οι άνθρωποι επιτρέπουν σε εξωτερικές δυνάμεις —την κοινωνία, την εξουσία ή τις συνθήκες— να καθορίζουν τη ζωή και τη μοίρα τους. Μέσα από εικόνες όπως το «σκοτεινό κάλυμμα» και το «άγνωστο μαχαίρι», αναδεικνύεται η σταδιακή απώλεια ελέγχου και ευθύνης, αλλά και η παθητική συμμετοχή μας σε μια πορεία που δεν μας εκφράζει.

Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί η ιδέα ότι η «δική μας μοίρα» απομακρύνεται και μας κοιτά σαν κάτι ξένο.

Ιδιαίτερα έντονη είναι η εικόνα της «δικής μας μοίρας» που απομακρύνεται και μας παρατηρεί σαν κάτι ξένο, δείχνοντας την απώλεια ταυτότητας και την παραίτηση χωρίς αντίσταση

Ο μυθικός Ορέστης, παγιδευμένος ανάμεσα στο χρέος και την προσωπική του βούληση, λειτουργεί ως σύμβολο του ανθρώπου που συνειδητοποιεί ότι άλλοι αποφασίζουν γι' αυτόν. Η τραγικότητα, έτσι, δεν πηγάζει μόνο από τη βία, αλλά κυρίως από τον συμβιβασμό.

Σήμερα, το μήνυμα του Ρίτσου παραμένει ιδιαίτερα επίκαιρο. Σε μια εποχή έντονων κοινωνικών πιέσεων, ταχύτατων εξελίξεων και έτοιμων προτύπων ζωής, οι νέοι συχνά καλούνται να προσαρμοστούν χωρίς να προλαβαίνουν να σκεφτούν και να επιλέξουν ουσιαστικά. Η παθητική αποδοχή όσων «επιβάλλονται» —από τις σπουδές και το επάγγελμα μέχρι τον τρόπο σκέψης και ζωής— οδηγεί στον κίνδυνο μιας ετεροκατευθυνόμενης πορείας, μιας «ξένης μοίρας»

που δεν εκφράζει τις προσωπικές αξίες και τα όνειρα. Ο Ρίτσος, μέσα από τον λόγο του, μοιάζει να καλεί όλους εμάς, και κυρίως τους νέους, να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να αναλάβουμε την ευθύνη των επιλογών μας και να γίνουμε ενεργοί πολίτες. Η συμμετοχή στα κοινά, ο κριτικός λόγος, η διεκδίκηση δικαιωμάτων και η αντίσταση στην αδιαφορία αποτελούν τρόπους με τους οποίους ο καθένας μας μπορεί να ανακτήσει τη φωνή και την αξιοπρέπεια του. Μόνο έτσι η μοίρα παύει να είναι κάτι ξένο και μετατρέπεται σε συνειδητή πράξη ζωής.

D' Adamo Francesco, Ικμπάλ, Ένα παιδί ενάντια στην παιδική εργασία

της Έβας Μπρανέσι

Η ιστορία του δωδεκάχρονου Ικμπάλ από το Πακιστάν αποτελεί μία από τις πιο συγκλονιστικές μαρτυρίες για την παιδική εκμετάλλευση. Πουλήθηκε από την οικογένειά του για να αποπληρωθεί ένα μικρό χρέος και κατέληξε αλυσοδεμένος σε εργαστήριο κατασκευής χαλιών, δουλεύοντας εξαντλητικά από το πρωί ως το βράδυ κάτω από άθλιες συνθήκες.

Παρά τη σκληρότητα που αντιμετώπιζε, κατάφερε να δραπετεύσει και βρήκε τη δύναμη να αγωνιστεί ενάντια στο καθεστώς της παιδικής εργασίας.

Με τη δημόσια δράση του αποκάλυψε την «παιδική σκλαβιά» και συνέβαλε στην απελευθέρωση εκατοντάδων παιδιών. Η ιστορία του αναδεικνύει όχι μόνο τη δική του γενναιότητα, αλλά και τη σημασία της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας και της ανάγκης να προστατεύονται όλα τα παιδιά από την εκμετάλλευση.

Με αφετηρία την αληθινή δράση του Ικμπάλ, το βιβλίο του Francesco D' Adamo ξεπερνά τα όρια μιας απλής αφήγησης και μετατρέπεται σε μια δυνατή υπενθύμιση της αξίας της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η ιστορία συγκινεί και προβληματίζει, δείχνοντας πόσο σημαντικό είναι να μη μένουμε αδιάφοροι απέναντι στην παιδική εκμετάλλευση. Πρόκειται για ένα βιβλίο που αξίζει να διαβαστεί, ιδιαίτερα από νέους ανθρώπους, γιατί αποδεικνύει πως ακόμη και μια παιδική φωνή μπορεί να φέρει την αλλαγή.

el.wikipedia.org

“Η παιδική εργασία είναι μια σύγχρονη πραγματικότητα”

Η παιδική εργασία εξακολουθεί να αποτελεί μια σκληρή και συχνά αόρατη πραγματικότητα για εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο. Πολλά από αυτά εργάζονται σε επικίνδυνες συνθήκες, στερούμενα το δικαίωμα στη μόρφωση, στο παιχνίδι και σε μια ασφαλή παιδική ηλικία. Πίσω από προϊόντα χαμηλού κόστους και καθημερινές συνήθειες κατανάλωσης, κρύβονται συχνά ιστορίες εκμετάλλευσης και σιωπής.

Η αντιμετώπιση του φαινομένου δεν αφορά μόνο κυβερνήσεις και οργανισμούς, αλλά και την κοινωνία συνολικά. Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση, ιδιαίτερα μέσα από το σχολείο και τη μαθητική κοινότητα, παίζουν καθοριστικό ρόλο. Όταν οι νέοι άνθρωποι μαθαίνουν να αναγνωρίζουν την αδικία, μπορούν να γίνουν φορείς αλλαγής. Η γνώση, η ενσυναίσθηση και η ενεργή στάση είναι τα πρώτα βήματα για την προστασία των δικαιωμάτων κάθε παιδιού.

Ψηφιακοί πολίτες: ευθύνη πίσω από την οθόνη

Για τους περισσότερους από εμάς, το διαδίκτυο δεν είναι κάτι ξένο· είναι μέρος της καθημερινότητάς μας. Εκεί μιλάμε με φίλους, βλέπουμε τι γίνεται στον κόσμο, ανεβάζουμε στιγμές από τη ζωή μας ή διασκεδάζουμε. Όμως συχνά ξεχνάμε ότι κάθε μας κίνηση αφήνει ένα ψηφιακό αποτύπωμα που μπορεί να μας ακολουθεί για χρόνια.

Ως μαθητές και ψηφιακοί πολίτες, έχουμε ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούμε και δίνουμε στο διαδίκτυο κυρίαρχη θέση στη ζωή μας. Οφείλουμε να προστατεύουμε κάθε φορά τα προσωπικά μας δεδομένα, να σεβόμαστε τους άλλους και την ιδιωτικότητά τους και να ελέγχουμε αν οι πληροφορίες που βλέπουμε ή μοιραζόμαστε με τους φίλους μας και τους δικούς μας ανθρώπους είναι αξιόπιστες. Η ανωνυμία δε δικαιολογεί τον κυβερνοεκφοβισμό ή τη ρητορική μίσους, γιατί πίσω από κάθε οθόνη υπάρχει ένας άνθρωπος.

Σήμερα, με την εξέλιξη και

την ευρεία χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης, συναντάμε εικόνες και βίντεο που δεν είναι πάντα αληθινά. Γι' αυτό χρειάζεται κριτική σκέψη, προσοχή και ενημέρωση, αλλά και βασικά μέτρα ασφάλειας και προστασία, για να μην πέφτουμε θύματα απάτης.

Δεν είμαστε απλοί θεατές. Εμείς οι μαθητές μπορούμε να δράσουμε: να στηρίξουμε τους συμμαθητές μας που δυσκολεύονται να δουν πέρα από αυτό που βλέπουν, να καταγγείλουμε άμεσα τα σοβαρά περιστατικά και να συμβάλλουμε στη δημιουργία ενός ασφαλούς και θετικού ψηφιακού περιβάλλοντος στο σχολείο μας - και όχι μόνο.

Τελικά, ο ψηφιακός κόσμος μοιάζει με τον πραγματικό. Ο τρόπος που φερόμαστε online δείχνει ποιοι είμαστε και τι κοινωνία θέλουμε να χτίσουμε — μαζί.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ενεργούς στάσης μας αποτελεί και η αφίσα που δημιουργήσαμε ως μαθητές, με αφορμή τις δυσκολίες και τους κινδύνους της

διαδικτυακής ζωής. Μέσα από απλά αλλά ουσιαστικά μηνύματα, υπενθυμίζουμε ότι ο διαδικτυακός εκφοβισμός δεν είναι παιχνίδι και ότι υπάρχουν συγκεκριμένα βήματα για να τον αντιμετωπίσουμε: να μη σιωπούμε, να ζητάμε βοήθεια, να κρατάμε αποδείξεις και να στηρίζουμε ο ένας τον άλλον. Με τέτοιες δράσεις δείχνουμε πως δεν μένουμε αμέτοχοι, αλλά προβληματιζόμαστε, ενημερωνόμαστε και προσπαθούμε να κάνουμε το διαδίκτυο έναν χώρο πιο ασφαλή και ανθρώπινο για όλους.

Οι μαθητές απέναντι στον διαδικτυακό εκφοβισμό

5 βήματα για να τον σταματήσετε:

- Ποτέ και σε καμιά δε δίνουμε τους κωδικούς μας
- Δεν απαντάμε στα εκφοβιστικά μηνύματα και μπλοκάρουμε τον αποστολέα
- Μιλάμε σε κάποιον, στους γονείς μας, στους δασκάλους μας...
- Κρατάμε αποδείξεις. Μηνύματα ή συνομιλίες που μας έχουν στείλει.
- Το καταγγέλλουμε. **help** saferinternet
- Δε στέλνουμε μηνύματα όταν είμαστε θυμωμένοι, γιατί γινόμαστε και εμείς θύτες
- Δε γινόμαστε συνένοχοι στον εκφοβισμό με τη σιωπή μας ή την αποδοχή μας
- Όχι το μίσος
- Να θυμάστε! Ο διαδικτυακός εκφοβισμός επηρεάζει την πραγματική ζωή...

της Εύας Μπρανέσι

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι ένα θέμα που συχνά δεν αντιμετωπίζεται με τη σοβαρότητα που του αξίζει και περνά σε δεύτερη μοίρα. Πολλές φορές δεν συνειδητοποιούμε πόσο σημαντικό είναι και πόσο γρήγορα μπορεί να ξεφύγει η κατάσταση, με αποτέλεσμα σε λίγα χρόνια να είναι πια αργά για να διορθώσουμε τα λάθη μας.

Όλοι είμαστε υπεύθυνοι για τη ρύπανση και τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Από το μικρό πλαστικό περιτύλιγμα μιας τσίχλας που πετάμε στο έδαφος, μέχρι τις τεράστιες βιομηχανίες που απορρίπτουν τόνους αποβλήτων, κάθε πράξη έχει

αντίκτυπο. Γι' αυτό είναι απαραίτητο ο κάθε πολίτης να ενεργοποιηθεί ξεκινώντας από το σπίτι του, ώστε οι αλλαγές να γίνουν πραγματικά ορατές.

Μερικές δράσεις που θα μπορούσαν να συμβάλουν στη βελτίωση της κατάστασης, αλλά και να βοηθήσουν τους πολίτες – και ιδιαίτερα τους μαθητές – να κατανοήσουν τη σοβαρότητα του προβλήματος, είναι αρχικά η σωστή ενημέρωση. Οργανισμοί θα μπορούσαν να επισκέπτονται σχολεία και κέντρα απασχόλησης, ώστε τα παιδιά να μάθουν, να ενημερωθούν και να ευαισθητοποιηθούν σχετικά με τη ρύπανση και την προστασία του

περιβάλλοντος.

Είναι σημαντικό η γνώση να μετατραπεί σε δράση. Οι μαθητές μπορούν να καθαρίσουν το τοπικό τους πάρκο ή την παραλία από τα σκουπίδια, να εφαρμόσουν την ανακύκλωση στο σχολείο τους και ακόμη να δημιουργήσουν έναν σχολικό κήπο με λουλούδια, δέντρα και καρποφόρα φυτά.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, θα γνωρίσουν πώς λειτουργεί η φύση, θα μάθουν να τη σέβονται και θα κατανοήσουν πόσο σημαντικό είναι να την προστατεύουμε.

Γιατί το περιβάλλον δεν είναι κάτι μακρινό· είναι το σπίτι μας. Και η φροντίδα του ξεκινά από εμάς.

Σχόλιο

Ο πλανήτης στα χέρια μας...

της Κωνσταντίνας Κουτσουράκη

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί ευθύνη όλων μας. Ο ενεργός πολίτης δεν μένει αδιάφορος, αλλά αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και συμβάλλει σε έναν πιο καθαρό και υγιή πλανήτη. Στην καθημερινότητά του ανακυκλώνει, μειώνει τη χρήση πλαστικού, εξοικονομεί νερό και ηλεκτρική ενέργεια και επιλέγει προϊόντα που μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν, ενώ παράλληλα συμμετέχει σε δράσεις, όπως καθαρισμούς πάρκων και αναδασώσεις.

Οι ενέργειες του ενεργού πολίτη έχουν σημαντικά αποτελέσματα. Συμβάλλει στη μείωση της ποσότητας των απορριμμάτων που καταλήγουν στο περιβάλλον και αυξάνει το ποσοστό της ανακύκλωσης, προστατεύοντας με αυτόν τον τρόπο τα ζώα και τα φυτά και διατηρώντας καθαρούς τους φυσικούς χώρους. Παράλληλα, φροντίζει να εξοικονομεί νερό και ενέργεια,

περιορίζοντας τη σπατάλη τους και βάζοντας το δικό του μικρό λιθαράκι στην προστασία των φυσικών πόρων του πλανήτη. Εμείς, οι μαθητές, αλλάζουμε στάση και συμπεριφορά μέσα από τη συμμετοχή μας σε τέτοιες δράσεις και αναπτύσσουμε οικολογική συνείδηση, υπευθυνότητα και σεβασμό απέναντι στη φύση, αλλά και στον ίδιο μας τον εαυτό.

Σε μια εποχή όπου η έννοια της συμμετοχής συχνά περιορίζεται στη θεωρία, η εκπαίδευση καλείται να δώσει ουσιαστικό περιεχόμενο στη λέξη «πολίτης». Πώς μπορεί το σχολείο να καλλιεργήσει νέους ανθρώπους που δεν μένουν αμέτοχοι, αλλά αναλαμβάνουν δράση; Πώς η γνώση μετατρέπεται σε ευθύνη, συνεργασία και προσφορά; Για τα ζητήματα αυτά συνομιλούμε με την κυρία Μαρίνα Ρόζη, Υπεύθυνη των

Προγραμμάτων Σχολικών Δραστηριοτήτων της ΔΔΕ Αρκαδίας. Με πολυετή εμπειρία στον σχεδιασμό και την υποστήριξη δράσεων που συνδέουν το σχολείο με την κοινωνία, η κ. Ρόζη αναδεικνύει τη σημασία της ενεργού πολιτεότητας ως στάσης ζωής και όχι ως μιας ακόμη σχολικής δραστηριότητας. Μέσα από παραδείγματα, προβληματισμούς και βιωματικές εμπειρίες, μας μιλά για τη δύναμη

της συμμετοχής, την αξία της ενσυναίσθησης και τον ρόλο του εκπαιδευτικού στη διαμόρφωση μαθητών που τολμούν να πουν «τι μπορώ να κάνω εγώ;». Γιατί, όπως επισημαίνει, το σχολείο μπορεί να γίνει ένα μικρό εργαστήριο δημοκρατίας — εκεί όπου οι νέοι δεν προετοιμάζονται απλώς για το μέλλον, αλλά αρχίζουν ήδη να το διαμορφώνουν.

Κυρία Ρόζη, πώς ορίζετε εσείς την έννοια της “ενεργού πολιτεότητας” μέσα στο σχολείο;

Δε σας κρύβω πως με λυπεί το γεγονός ότι στη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία και την έννοια του πολίτη, βάζουμε την έννοια της «ενεργού πολιτεότητας» ως μια ξεχωριστή και μεμονωμένη δράση στα σχολεία. Για μένα θα έπρεπε το εκπαιδευτικό μας σύστημα να στηρίζεται πάνω στην καλλιέργεια της έννοιας και στις αξίες του ενεργού πολίτη. Γιατί η ενεργός πολιτεότητα δεν είναι μάθημα που περιορίζεται σε μια σχολική ώρα. Δεν είναι ένας ακόμη ορισμός που πρέπει να αποστηθεί κανείς. Είναι στάση ζωής που φαίνεται στις πράξεις της καθημερινότητάς σου. Είναι να νοιάζεσαι, να συμμετέχεις, να συνεργάζεσαι και να προσπαθείς να αφήνεις τον χώρο και τον κόσμο λίγο καλύτερο απ’ ό,τι τον

βρήκες. Είναι το πέρασμα από το «εγώ» στο «εμείς». Και αυτό δεν διδάσκεται μόνο με λόγια. Καλλιεργείται με παράδειγμα και πράξη. Είναι η στιγμή που ο μαθητής αποφασίζει να μη μείνει αμέτοχος, αλλά να δράσει ή να αντιδράσει και να συνδιαμορφώσει τη σχολική και κοινωνική πραγματικότητα. Ενεργός πολίτης- μαθητής είναι αυτός που λέει «τι μπορώ να κάνω εγώ;» και «όχι αυτό δεν είναι δική μου δουλειά».

Διαπιστώνετε ενδιαφέρον από τους μαθητές για συμμετοχή σε δράσεις που ξεπερνούν το στενό πλαίσιο του μαθήματος;

Θα είμαι ειλικρινής; στην αρχή υπάρχει σχεδόν πάντα ένας δισταγμός. Οι μαθητές, ιδίως στο Λύκειο, είναι ήδη πιεσμένοι από βαθμούς, διαγωνίσματα και ύλη, οπότε οτιδήποτε φαίνεται «έξτρα» μοιάζει κουραστικό. Και όχι άδικα. Όταν έχεις μάθει να

λειτουργείς μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, είναι δύσκολο να βγεις από αυτό. Η ενεργός πολιτεότητα, όμως, προϋποθέτει ακριβώς αυτό: να αφήσεις την ασφάλεια του θρανίου και να δοκιμάσεις κάτι πιο ζωντανό και απρόβλεπτο. Όταν όμως, δώσεις στους μαθητές χώρο και ευθύνη, τότε συμβαίνει κάτι όμορφο. Αντί για αδιαφορία, βλέπεις σοβαρότητα. Παιδιά που μπορεί να έμοιαζαν αμέτοχα, μεταμορφώνονται όταν καταλάβουν ότι η γνώμη τους μετράει και ότι έχουν ρόλο. Οι μαθητές έχουν κουραστεί να είναι παθητικοί δέκτες. Όταν τους προτείνεται μια δράση με νόημα και ενεργό ρόλο — ένας εθελοντικός καθαρισμός, μια δενδροφύτευση, μια πρωτοβουλία κατά του σχολικού εκφοβισμού— η στάση τους αλλάζει. Η συμμετοχή παύει να είναι αγγαρεία και γίνεται επιλογή.

Από τις θεματικές των σχολικών δραστηριοτήτων (Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, Αγωγή Υγείας, Πολιτιστικά, Αγωγή Σταδιοδρομίας), ποια θεωρείτε ότι καλλιεργεί πιο άμεσα την ενεργό πολιτειότητα και γιατί;

Είναι πράγματι δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς μία μόνο θεματική, γιατί η ενεργός πολιτειότητα δεν χωρά σε «κουτάκια». Καλλιεργείται, όπως προανέφερα, παντού όπου υπάρχει συμμετοχή, ευθύνη και ουσιαστική εμπλοκή. Αν, όμως, έπρεπε να επιλέξω ποιες λειτουργούν πιο άμεσα, θα έλεγα την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση και τα Πολιτιστικά προγράμματα.

Στην περιβαλλοντική δράση, ο μαθητής βλέπει αμέσως το αποτέλεσμα της συμμετοχής του. Τα Πολιτιστικά προγράμματα, από την άλλη, καλλιεργούν κάτι εξίσου σημαντικό: τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, τη συνεργασία, την έκφραση και τον δημόσιο λόγο. Φυσικά, και η Αγωγή Υγείας —ιδιαίτερα σε θέματα όπως ο σχολικός εκφοβισμός— καλλιεργεί την ενσυναίσθηση και τη φροντίδα για τον άλλον. Η Αγωγή Σταδιοδρομίας, αντίστοιχα, βοηθά τα παιδιά να σκεφτούν τι επαγγελματίες και τι άνθρωποι θέλουν να γίνουν, συνδέοντας την προσωπική τους πορεία με την κοινωνική ευθύνη.

Πιστεύω, όμως, ότι η ουσία βρίσκεται στη συνάντηση αυτών των θεματικών.

Τελικά, είτε πρόκειται για ένα δέντρο που φυτεύεται, είτε για μια ιδέα που εκφράζεται δημόσια, είτε για ένα επαγγελματικό όνειρο

που διαμορφώνεται με κοινωνική συνείδηση, το ζητούμενο παραμένει το ίδιο: να τολμήσει ο μαθητής να αφήσει το δικό του ουσιαστικό αποτύπωμα στον κόσμο γύρω του.

Θα μπορούσατε να μας αναφέρετε ένα

χαρακτηριστικό παράδειγμα δράσης μαθητών που σας έκανε να πείτε “εδώ βλέπουμε ενεργούς πολίτες στην πράξη”;

Ως Υπεύθυνη Σχολικών Δραστηριοτήτων, έχω την ευκαιρία να βλέπω πολλές και διαφορετικές πρωτοβουλίες. Εκείνες όμως που με κάνουν πραγματικά να σκεφτώ «εδώ βλέπουμε ενεργούς πολίτες στην πράξη» δεν είναι πάντα οι πιο μεγάλες ή οι πιο εντυπωσιακές. Είναι αυτές που ξεκινούν από μια γνήσια ανησυχία των παιδιών και συνεχίζονται με συνέπεια.

Θυμάμαι, για παράδειγμα, μια ομάδα μαθητών που αποφάσισε να οργανώσει δράση ενημέρωσης και στήριξης απέναντι στον σχολικό εκφοβισμό. Δεν περιορίστηκαν σε μια τυπική παρουσίαση. Έκαναν έρευνα, συζήτησαν μεταξύ τους, μοίρασαν ρόλους, άκουσαν διαφορετικές απόψεις και προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα εμπιστοσύνης στο σχολείο. Το πιο σημαντικό; Δεν το έκαναν επειδή «έπρεπε», αλλά επειδή ένιωσαν ότι τους αφορά. Μέσα από τέτοιες εμπειρίες χτίζονται στάσεις ζωής,

Ποιες δεξιότητες πιστεύετε ότι αποκτούν οι μαθητές μέσα από τη συμμετοχή τους σε τέτοια προγράμματα;

Είναι μια πολύ ουσιαστική ερώτηση, γιατί πράγματι συχνά μένουμε στο αποτέλεσμα μιας δράσης και ξεχνάμε τι κερδίζει ο μαθητής στη διαδρομή.

Πρώτα απ' όλα, καλλιεργούνται κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες. Μαθαίνετε να συνεργάζεστε, να ακούτε ουσιαστικά τον άλλον, να σέβεστε τη διαφορετική άποψη και να διαχειρίζεστε διαφωνίες χωρίς ένταση.

Ταυτόχρονα αναπτύσσονται γνωστικές και οργανωτικές δεξιότητες. Μαθαίνετε να οργανώνετε τον χρόνο σας, να σχεδιάζετε βήματα, να ερευνάτε, να αξιολογείτε πληροφορίες και να προτείνετε λύσεις. Ίσως το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι βρίσκετε τη δική σας φωνή. Όταν βλέπετε ότι μια ιδέα σας μπορεί να γίνει πράξη και να έχει αντίκτυπο, η αυτοπεποίθησή σας ενισχύεται. Συνειδητοποιείτε ότι δεν είστε «μόνο μαθητές», αλλά άνθρωποι που μπορούν να επηρεάσουν το περιβάλλον τους. Αν θέλετε ένα σχολείο χωρίς εκφοβισμό ή μια πιο καθαρή γειτονιά, το πρώτο βήμα ξεκινά από εσάς. Και όπως είπε ο Νέλσον Μαντέλα: «Πάντα φαίνεται αδύνατο, μέχρι να γίνει».

Πηγή: Προγράμματα Σχολικών Δραστηριοτήτων - ΔΔΕ Αρκαδίας

Ναι, με νοιάζει !!!

Της Δέσποινας Συριανού

Κάτι δεν πάει καλά... αλλά κανείς δεν κάνει τίποτα

Αν συμμετέχουμε όλοι, μπορούμε να αλλάξουμε το σχολείο μας.

Από τη θεωρία στην πράξη

Πράσινες πρωτοβουλίες

Σταθμός meteo.gr στο σχολείο μας

Της Αμαλίας Προκόπου

του Κωνσταντίνου Θεοδωρόπουλου

Με σύνθημα «Μέρα δημιουργίας και χαράς. Ένα μικρό βήμα για το σχολείο μας, ένα μεγάλο βήμα για το περιβάλλον!» μαθητές και εκπαιδευτικοί ενώσαμε τις δυνάμεις μας και δουλέψαμε όλοι μαζί στον κήπο του σχολείου μας. Καθαρίσαμε τον χώρο, φυτέψαμε λουλούδια και μια αγριοδαμασκηλιά, δίνοντας ζωή και χρώμα στο σχολικό μας περιβάλλον. Η δράση αυτή μας θύμισε ότι με συνεργασία, υπευθυνότητα και αγάπη για τη φύση μπορούμε να κάνουμε μικρές πράξεις που έχουν μεγάλο

Με ενδιαφέρον και υπευθυνότητα απέναντι στο περιβάλλον, οι μαθητές του σχολείου μας ασχολήθηκαν ενεργά με το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής. Αξιοποιώντας τα δεδομένα των τελευταίων πέντε ετών από τον μετεωρολογικό σταθμό του σχολείου, συνέλεξαμε πληροφορίες, πραγματοποιήσαμε στατιστική ανάλυση και κατέληξαμε σε σημαντικά συμπεράσματα. Τα αποτελέσματα της έρευνάς μας αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα

του σχολείου, με στόχο την ενημέρωση της τοπικής κοινωνίας και του ευρύτερου κοινού. Η δράση αυτή αποδεικνύει ότι οι μαθητές μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά στη γνώση, στην ευαισθητοποίηση και την ενεργή στάση απέναντι σε ένα παγκόσμιο ζήτημα που μας αφορά όλους.

Longitude: 22.29637° E
Elevation: 853.00m
Date/Time in: LOCAL TIME

Date	Mean Temp	Mean High Temp	Mean Low Temp	Mean Hum	Mean Bar	Mean Rain	Mean Wind Speed	Mean High Wind Speed	Abs Wind Speed	Dom Wind Dir	Data Strength
2020-01	3.3	8.7	-0.8	73.0	1024.7	26.4	1.6	21.0	62.8	WNW	****
2020-02	5.8	11.5	0.9	73.6	1019.0	57.6	2.6	31.7	66.0	N	****
2020-03	7.6	13.1	2.4	71.9	1015.5	87.4	1.8	26.6	45.1	SE	****
2020-04	10.0	15.9	4.7	66.0	1015.2	93.8	1.8	26.1	64.4	ESE	****
2020-05	16.3	23.8	9.4	58.2	1014.9	46.8	1.9	29.0	49.9	NNE	****

Βασικό εύρημα μετά από στατιστική ανάλυση
ΑΥΞΗΣΗ Μέσης θερμοκρασίας κατά τους χειμερινούς μήνες 1.3° Celsius